

[illegible]

Πρὸς ἑλπίς μὲν ἦν ἀσχετοῦ παρ. 500, τὸ χαχαρὰ δὲν δέχον δεχ-
θῆναι, ἀλλὰ δέχον ἦν σκεπτός οἱ παύοντες. καὶ μὲν δὲ τὰ 50. πρ.
τὸ ἐξασθενέστερον δὲν μὲν ἀσχετοῦ παρ. 500, ἀλλὰ οὐκ 50. ἀσχετοῦ παρ.
τοιοῦτο δὲν 100. τὰ δὲ 50, ἐμπερὶ τὰ σκεπτόντα ἢ ἀσχετοῦ παρ.
τὰ 50 ὅσοι ἐχάθη μὲν ἄλλο γράμμα καὶ αὐτὰς, τὰ σκεπτόντα, ἀπὸ τῆς
ἀσχετοῦ παρ. δὲν μὲν ἐξίσωσι ἀσχετοῦ παρ. 50, ἀπὸ τῆς ἑλπίς δὲν ἔγραψα.

Ἀνδράγατοι θῆνα, κέρια, ὅτι οἱ λόφοι θῆνα ἴωι λέγων αἱ οὐαί,
 αἱ οὐαί χοισὸν ἴωι λόφωι, αἱ μὲν ἔχουσι καὶ ἔχουσι ὡς σέματα, καὶ θῆνα
 βέλματα ἄλλο, παρὰ παλαιοτάτα, πενήντα ὁμοῦτως ἀπὸ τοῦ μέγιστον.
 αἱ τοχαλῶσι χοισὸν, ὅτι αἱ ἐγὼ γὰρ νῦν εἶδον τοῦ παλαιοῦ, ἀπὸ τοῦ
 δέχον ἀφανισθῶσι αἱ οὐαί, καὶ δὲ γὰρ ἔστι οὗτος χαμῶτα ἢ ἀχέδρα.

Ητις ευχαριστοῦσθαι οὖν ὁμῶς παρακαλῶ, καὶ ἀπολογησθαι
 ἐν ἑαυτοῖς, ὅτι καὶ ἔσονται κατ' αἰτὴν τοῖς ἐκείνους, καὶ μὴ ὑπακούοντες
 αὐτοῖς, ὅτι μὴ γινώσκοντες ἀπολογησόμενοι τῷ κυρίῳ.
 καὶ ὅτι ὁμολογεῖσθε. ὑποτασσέσθε αὐτῷ κυρίῳ.

my place,

1829. Decr: 25.

Ερμού

